

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Debatten har vist, at det at lægge livets afslutning fast i lovparagraffer er uhyre vanskeligt. Jeg synes også, debatten har vist, at vi er enige om sigtet i loven, at det er vigtigt at prøve at skabe en klarere retstilstand i forbindelse med spørgsmålet om behandling/ikkebehandling af mennesker, som er meget alvorligt syge.

Som det er fremgået, har jeg ikke ovovet at tage skridtet fuldt ud og lægge op til, at livstestamentet skulle være retsgyldigt. Jeg har, som det fremgår af bemærkningerne, lagt mig så tæt op ad intentionen om at følge livstestamentet som overhovedet muligt.

Det fremgår af bemærkningerne, at dér, hvor patienten har givet udtryk for sine ønsker i forbindelse med en indlæggelse umiddelbart før en behandling, enten i livstestamenteform eller anden form, skal lægen være både berettiget til og forpligtet til at følge patientens ønsker. Der skal nogle helt sjældne, nogle helt tungtvejende hensyn til, hvis man skal fravige patientens ønsker, f.eks. det, som er nævnt, at man skal kunne redde et fuldbåret foster igennem behandlingen. Ved at gøre livstestamentet retsgyldigt ville man i den situation fraskrive sig denne mulighed.

Det fremgår også af bemærkningerne, at hvor patienten forudgående har tilkendegivet sin vilje i form af et livstestamente, skal der lægges afgørende vægt på dette ønske, og der skal nogle meget tungtvejende grunde til for at fravige dette ønske.

I bemærkningerne er der også gjort rede for, hvilke betæneligheder der har været afgørende for, at livstestamentet ikke får retsgyldighed, nemlig vanskeligheden ved præcisering af livstestamentet og de komplikationer, som det kan få, når det medfører en ubetinget handlepligt for lægen. Men jeg har lyttet mig frem til, at der er god vilje til, at vi drøfter disse meget vanskelige spørgsmål under udvalgsarbejdet, og jeg vil tilsige al mulig støtte til, at vi kan finde en løsning, som vi føler vi kan leve med, og som ikke gør det endnu vanskeligere, end rimeligt er.

Der er stillet et konkret spørgsmål om definitionen af mindreårige børn, og jeg kan sige, at når der ikke er en bestemt aldersgrænse, er det, fordi det er min overbevisning, at der må foreligge en modenhedsvurdering. En 17-årig person vil i nogle tilfælde være i stand til at

argumentere for, om man ønsker blodtransfusion eller ej; det afhænger af individets modenhedsudvikling. Jeg tror ikke, det er lykkeligt at have faste, klare aldersgrænser inde i loven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af Danmarks Teknologi- og Udviklingsfond.

Af Nyrup Rasmussen (S) m.fl.
(Fremsat 19/11 91).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):**

Med dette beslutningsforslag foreslår Socialdemokratiet, at regeringen skal opfordres til at fremsætte lov om medfinansiering af udviklingsprojekter. Det er en opfordring, som regeringen gerne tager imod, fordi kendsgerningen er, at regeringen allerede har fremsat et sådant lovforslag, forslag til lov om Dansk Erhvervsudviklingsfond, som blev fremsat den 30. oktober 1991 og allerede er førstebehandlet i Tinget. Men jeg finder det da glædeligt, at man kan konstatere, at regeringen og Socialdemokratiet er enige om, at der er behov for denne fond, hvad jo også viste sig, da fonden faktisk blev vedtaget i forbindelse med finanslovforhandlingerne forleden nat.